

Wnioskodawca:

Reprezentowany przez:

PL.310.2.2025

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Olsztyna na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2025 poz. 111 ze zm. zwana dalej również jako O.p.), po rozpatrzeniu wniosku (zwanego dalej reprezentowanego przez , uzupełnionym pismem z dnia 8 lipca 2025 r., o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, tj. przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 707 dalej jako: u.p.o.l.), dotyczącego przedstawionego stanu faktycznego w zakresie sformułowanego pytania: czy węzły ciepłne spełniają definicję budowli na gruncie u.p.o.l., a jeżeli tak to powinny zostać sklasyfikowane jako urządzenia techniczne z art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d) u.p.o.l.?

uznaje przedstawione we wniosku stanowisko Spółki, zgodnie z którym:

- 1) węzły ciepłne wykorzystywane do prowadzonej działalności gospodarczej nie będą stanowiły budowli na gruncie u.p.o.l, pozostając poza zakresem opodatkowania podatkiem od nieruchomości – **za nieprawidłowe,**

- regulatora różnicy ciśnień i przepływu, który utrzymuje stałą różnicę ciśnień na dławiku przepływu (regulacja przepływu), co gwarantuje automatyczne ograniczanie przepływu niezależnie od wahań ciśnienia w układzie oraz utrzymuje stałą różnicę ciśnień na zaworach regulacyjnych z siłownikiem lub w całym obiegu,
- zaworów odcinających i filtrów.

Węzły montowane są w specjalistycznym warsztacie na terenie firmy lub są dostarczane przez producenta zewnętrznego, a następnie przewożone w miejsce jego użytkowania przez odbiorcę ciepła. Węzeł cieplny zostaje wmontowany między zawory odcinające instalację budynku i sieci ciepłowniczej. Kompaktowe węzły cieplne zabudowane są w ramie i stawione na posadzce pomieszczenia na regulowanych i amortyzowanych metalowo-gumowych stopkach. Węzły nie są przytwierdzone do konstrukcji budynku, w razie potrzeby mogą zostać wymienione na inne.

Wnioskodawca wskazuje, że węzły cieplne stanowią odrębne od zespołu urządzeń sieci cieplnej, elementy konstrukcyjne łączące instalacje sieci na zewnątrz obiektu budowlanego (sieć ciepłownicza) z elementami konstrukcyjnymi znajdującymi się wewnątrz danego obiektu budowlanego zaopatrywanego w wyprodukowane przez Wnioskodawcę ciepło. Powyższe wynika z faktu, że przedmiotowe węzły cieplne stanowią oprzyrządowanie znajdujące się pomiędzy ww. instalacjami, które jest ograniczone zarówno od strony dostarczanej energii cieplnej, jak również od strony obiektu pobierającego ciepło zaworami, na podstawie których możliwe jest określenie granicy dostawy ciepła do obiektu budowlanego przez Wnioskodawcę.

2. Stanowisko Wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem

Zdaniem Wnioskodawcy węzły cieplne wykorzystywane do prowadzonej działalności gospodarczej nie będą stanowiły budowli na gruncie u.p.o.l., pozostając poza zakresem opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Jednakże, w przypadku uznania, że węzły cieplne stanowią budowlę na gruncie u.p.o.l., w ocenie Wnioskodawcy, węzły cieplne powinny zostać zaklasyfikowane jako urządzenia techniczne inne niż wymienione w lit. a-c, o których mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d) u.p.o.l. i opodatkowane wyłącznie od ich części budowlanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pełnomocnik Wnioskodawcy wskazał, że na gruncie u.p.o.l. obiekt, który:

- a) spełnia definicję budynku – opodatkowany będzie na zasadach właściwych dla budynków,
- b) pełni funkcję służebną wobec budynku, zapewniając jego użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem (np. dostarczanie ciepła) – opodatkowany będzie razem z budynkiem na zasadach przewidzianych dla budynków,
- c) nie spełnia ww. warunku – należy rozważyć jego kwalifikację jako budowli.

W ocenie Spółki, węzły ciepłne są instalowane na potrzeby budynku oraz instalacji tego budynku zapewniającej jego użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem. Węzły ciepłne służą zapewnieniu dostawy ciepła do instalacji, pełniąc w ten sposób służebną rolę wobec budynku. Węzły ciepłne stanowią na ogół instalacje budynkowe, a więc nie są odrębnym przedmiotem opodatkowania. W ocenie Wnioskodawcy w analizowanym stanie faktycznym, węzły ciepłne zapewniają możliwość użytkowania budynków, do których dostarczane jest ciepło zgodnie z przeznaczeniem. W związku z powyższym trudno uznać, że węzeł ciepłny pełni służebną rolę wobec budynków znajdujących się w posiadaniu Wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Spółki konieczna jest weryfikacja, czy węzły ciepłne mogą zostać zaklasyfikowane jako budowla na gruncie u.p.o.l.

Według Spółki posiadane węzły ciepłne nie powstały w wyniku procesu budowlanego z użyciem materiałów budowlanych, lecz zarówno węzły ciepłne, jak również ciepłomierze oraz podwęzły wykorzystywane w prowadzonej przez Wnioskodawcę działalności gospodarczej produkowane są w wyspecjalizowanych warsztatach produkcyjnych i/lub fabrykach, które następnie są nabywane przez Spółkę i dostarczane jako kompletne urządzenia montowane w obiektach, w których świadczona są usługi.

Przytaczając wyroki sądów administracyjnych (wyrok NSA z dnia 18 marca 2021 r., sygn. akt III FSK 2650/21 oraz wyrok WSA w Gdańsku z dnia 17 października 2023 r., sygn. akt I SA/Gd 550/23) pełnomocnik Spółki wskazał, że budowlą w rozumieniu u.p.o.l. nie może być urządzenie, które zostało wykonane w zakładzie wytwórczym i jedynie zamontowane w miejscu przeznaczenia. Dla podatku od nieruchomości ważna jest bowiem okoliczność powstania w procesie budowlanym – a nie produkcyjnym.

Zatem w ocenie Spółki węzły ciepłne będące w jej posiadaniu z uwagi na proces produkcji, pełnią funkcję oraz brak związku z sieciami ciepłowniczymi należącymi zarówno do Wnioskodawcy jak i odbiorców usług, nie są rozpoznawane na gruncie u.p.o.l. jako budowla, a tym samym pozostają poza zakresem opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Spółka, w dalszym uzasadnieniu swojego stanowiska, dopuszcza jednak możliwość uznania przedmiotowego węzła ciepłnego za budowlę określoną w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d) u.p.o.l., tj. jako urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c – wyłącznie w zakresie części budowlanych, wykluczając możliwość zakwalifikowania go do urządzeń technicznych wymienionych w lit. a-c tegoż przepisu.

Dodatkowo Spółka argumentuje, że węzły ciepłne są elementem łączącym niezależne sieci przesyłowe, nie stanowią komponentów umożliwiających prawidłowe funkcjonowanie sieci, lecz umożliwiają przesył ciepła z jednej sieci ciepłnej (stanowiącej własność Spółki) do sieci należącej do odbiorcy usług. Ponadto jak zaznacza pełnomocnik, węzły ciepłne mogą stanowić własność zarówno Spółki, jak również odbiorców usług.

3. Stanowisko organu interpretacyjnego wraz z uzasadnieniem

Po zapoznaniu się z przedstawionym opisem stanu faktycznego oraz argumentacją Wnioskodawcy, w świetle obowiązującego stanu prawnego, organ uznał stanowisko Spółki, w zakresie klasyfikacji na potrzeby podatku od nieruchomości węzłów ciepłych, za nieprawidłowe jednocześnie wskazując, że węzły ciepłe opisane we wniosku, należy uznać za budowle wymienione w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit c) u.p.o.l., tj. urządzenie budowlane będące innym urządzeniem technicznym, bezpośrednio związanym z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane, w tym budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Budowlą w myśl art. 1a ust. 1 pkt. 2 u.p.o.l. jest:

- a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- b) elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa i elektrownia fotowoltaiczna, biogazownia, biogazownia rolnicza, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski oraz skocznia, w części niebędącej budynkiem - wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,
- c) urządzenie budowlane - przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c - wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,
- f) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową - wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie.

W myśl art. 1a ust. 1 pkt 2a u.p.o.l., obiektem budowlanym jest budynek lub budowla, z wyłączeniem wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów stanowiących:

- a) obiekty kultu religijnego - w szczególności kapliczki, krzyże przydrożne i figury,
- b) obiekty architektury ogrodowej - w szczególności posągi i figurki ogrodowe, wodotryski, mostki, pergole, murowane grille i oczka wodne,
- c) obiekty użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku - w szczególności śmietniki, wiaty na wózki dziecięce i rowery oraz obiekty stanowiące wyposażenie placów zabaw dla dzieci.

Mając na uwadze powyższe przepisy aby stwierdzić, że dany obiekt podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, należy w pierwszej kolejności uznać, że jest

obiektem budowlanym. Zgodnie z definicją zawartą w u.p.o.l., obiektem budowlanym jest budynek lub budowla. Nowa definicja budowli zawarta w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., utrzymuje obowiązującą przed zmianą przepisów zasadę pierwszeństwa kwalifikacji obiektu jako budynku, co oznacza, że najpierw należy ustalić czy obiekt jest budynkiem a dopiero następnie będzie można dokonać kwalifikacji do kategorii budowli.

Budynkiem, w myśl definicji zawartej w art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. jest obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność.

Definicja budynku wskazuje, że częścią składową budynku są również instalacje zapewniające możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Zgodnie z treścią uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 1757, zwanej dalej ustawą zmieniającą upol) *„przedmiotem opodatkowania jest budynek wraz z instalacjami (o ile je posiada) zapewniającymi możliwość użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Instalacje takie jak: instalacja elektroenergetyczna, wodociągowa, kanalizacyjna, ciepła, telekomunikacyjna, gazowa nie stanowią odrębnego przedmiotu opodatkowania i nie będą w konsekwencji podlegały opodatkowaniu, gdyż podstawa opodatkowania budynku jest jego powierzchnia użytkowa.”* Oznacza to, że instalacja ciepła budynku nie podlega opodatkowaniu jako odrębny od budynku obiekt.

Jak wskazuje Wnioskodawca przedmiotowy węzeł cieplny znajduje się w budynku, a zatem należy wyjaśnić czy nie jest on instalacją zapewniającą możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, a tym samym czy stanowi integralny element przedmiotu opodatkowania jakim jest budynek. W tym kontekście zauważyć należy, iż ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie definiuje pojęcia instalacji. Dlatego też znaczenie tego pojęcia należy ustalić w oparciu o reguły wykładni językowej. Instalacja wg Słownika języka polskiego (<https://sjp.pwn.pl/slowniki/instalacja.html>), jest to zespół przewodów i urządzeń doprowadzających elektryczność, gaz, wodę itp. do jakichś obiektów lub pomieszczeń. Przez zwrot legislacyjny, instalacje zapewniające możliwość użytkowania budynku zgodnie z przeznaczeniem należy zatem rozumieć zespół przewodów i urządzeń służących do przesyłania mediów takich jak prąd elektryczny, gaz ziemny, woda, ścieki, czy inne substancje do obsługi wnętrza budynku (uchwała NSA z 10 października 2022 r., sygn. akt III FPS 2/22).

Dokonując rozstrzygnięcia czy węzeł cieplny stanowi element instalacji wewnątrzbudynkowej służącej budynkowi, w którym została zlokalizowana, należy uwzględnić regulacje zawarte w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 15 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemów ciepłowniczych (Dz.U.

z 2007 nr 16 poz. 92, dalej jako r.s.w.f.s.c). Zgodnie z treścią definicji legalnych zawartych w rzeczonym rozporządzeniu, pod pojęciem węzła cieplnego należy rozumieć połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do zmiany rodzaju lub parametrów nośnika ciepła dostarczanego z przyłącza oraz regulacji ilości ciepła dostarczanego do instalacji odbiorczych. Z kolei pod pojęciem instalacji odbiorczej, o której mowa w §2 pkt 11 r.s.w.f.s.c. należy rozumieć połączone ze sobą urządzenia lub instalacje, służące do transportowania ciepła lub ciepłej wody z węzłów cieplnych lub źródeł ciepła do odbiorników ciepła lub punktów poboru ciepłej wody w obiekcie.

Z powyższego wynika jednoznacznie, że przepisy regulujące warunki funkcjonowania systemów ciepłowniczych nie zaliczają węzłów cieplnych do instalacji odbiorczej budynku.

Do instalacji grzewczej budynku nie zaliczają węzłów cieplnych również przepisy prawa budowlanego. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz.U. z 2022, poz. 1225) w § 132 i 133 stanowi, że budynek, który ze względu na swoje przeznaczenie wymaga ogrzewania, powinien być wyposażony w instalację grzewczą lub inne urządzenia grzewcze, niebędące piecami, trzonami kuchennymi lub kominkami. Natomiast instalację grzewczą stanowi układ połączonych przewodów wraz z armaturą, pompami obiegowymi, grzejnikami i innymi urządzeniami, znajdujący się za zaworami oddzielającymi od źródła ciepła, takiego jak kotłownia, węzeł ciepłowniczy indywidualny lub grupowy, kolektory słoneczne lub pompa ciepła.

Z przedstawionych regulacji prawnych jednoznacznie wynika, że węzeł ciepłowniczy nie jest elementem instalacji odbiorczej budynku, dlatego w ocenie organu interpretacyjnego nie jest to instalacja budynku zapewniająca możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. Na taką kwalifikację przedmiotowych węzłów wskazuje również Spółka we wniosku, wyjaśniając, iż *„węzeł cieplny zostaje wmontowany między zawory odcinające instalację budynku i sieci ciepłowniczej”*

i dalej uzasadniając swoje stanowisko wskazuje, iż *„węzły ciepłownicze (cieplne) jako elementy łączące niezależne sieci przesyłowe ciepła nie stanowią ich elementu konstrukcyjnego, tj. nie stanowią komponentów umożliwiających prawidłowe funkcjonowanie sieci, lecz umożliwiają przesył ciepła z jednej sieci ciepłowniczej/ciepłej (będącej własnością Spółki) do drugiej sieci należącej do odbiorcy Usługi”*.

Skoro zatem objęty wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej węzeł cieplny, nie może zostać uznany za element przedmiotu opodatkowania jakim jest budynek wraz z instalacjami, należy rozważyć jego klasyfikację, na gruncie ustawy podatkowej, jako budowli.

W tym miejscu wskazania wymaga, iż węzeł cieplny, będący przedmiotem interpretacji, w ocenie organu podatkowego, należy zakwalifikować do urządzeń budowlanych zdefiniowanych w u.p.o.l. jako inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie

z przeznaczeniem, wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie.

Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy zmieniającej u.p.o.l. przez pojęcie inne urządzenia techniczne należy rozumieć urządzenia techniczne, które:

- nie są instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania budynku albo budowli zgodnie z ich przeznaczeniem,

- pełnią służebną rolę wobec konkretnego budynku albo budowli (wskazanej w załączniku nr 4 do u.p.o.l.) i są z takim budynkiem albo budowlą funkcjonalnie powiązane zapewniając możliwość użytkowania i tylko wtedy, gdy związek użytkowy takiego urządzenia technicznego z takim budynkiem lub budowlą jest bezpośredni oraz niezbędny dla ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem (nie będą urządzeniami technicznymi urządzenia jedynie usprawniające funkcjonowanie budynku albo budowli np. kasa fiskalna, terminal komputerowy, taśmociąg, suwnica).

Jak wcześniej wskazano, węzeł cieplny mieszczący się w budynku nie jest instalacją zapewniającą możliwość użytkowania tego budynku zgodnie z przeznaczeniem, natomiast jest, w ocenie organu interpretacyjnego, urządzeniem technicznym, które jest bezpośrednio związane z siecią ciepłowniczą i jest niezbędne do jej użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Bezpośredni związek węzła cieplnego z siecią ciepłowniczą wynika z ich fizycznej integracji a także połączenia z instalacją cieplną budynku.

W tym miejscu należy odnieść się do roli węzłów cieplnych jaką pełnią w ramach procesu dostarczania ciepłej wody do odbiorców, która została opisana we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej. Zgodnie z treścią wniosku *„W ciepłowni ciepło w postaci ciepłej wody lub pary wodnej o odpowiedniej temperaturze przekazywane jest ze źródła ciepła do sieci ciepłowniczych. Najczęściej znajdują się one pod ziemią i oplatają miasto systemem rur, umożliwiając ogrzewanie budynków przy pomocy tzw. przyłącza, czyli określonego odcinka sieci, który doprowadza ciepłą wodę bezpośrednio do węzła cieplnego w budynku – kolejnego elementu systemu. Zadaniem węzła jest podgrzanie zimnej wody znajdującej się w instalacji budynku cieplejszą wodą pochodzącą z systemu ciepłowniczego. Węzeł cieplny poprzez wymiennik ciepła oddaje część swojego ciepła wprost do instalacji centralnego ogrzewania, rozprowadzającej ciepłą wodę do kaloryferów w całym budynku. Po oddaniu ciepła w wymienniku, schłodzona woda wraca rurociągami do elektrociepłowni lub ciepłowni, gdzie zostaje ponownie ogrzana i cały proces powtarza się”*.

Mając na względzie przedstawiony przez Spółkę opis funkcjonowania sieci ciepłowniczej, wraz ze stanowiącymi jej elementami w postaci ciepłociągów stwierdzić należy, iż węzły ciepłownicze umożliwiające dostarczenie ciepłej wody do instalacji odbiorczej znajdującej się w budynkach stanowią urządzenia niezbędne do funkcjonowania rzeczonyj sieci. W sytuacji braku węzłów ciepłowniczych zaburzeniu uległby proces

dostarczenia ciepłej wody do odbiorców, a tym samym transport ciepłej wody, odbywający się za pośrednictwem ciepłociągów, byłby bezcelowy.

Wyżej przedstawiona argumentacja przemawia za uznaniem węzłów ciepłowniczych za urządzenia techniczne niezbędne do funkcjonowania ciepłociągów, wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, stanowiących elementy sieci ciepłowniczej. W konsekwencji należało je zakwalifikować do kategorii urządzeń budowlanych zdefiniowanych w art. 1a ust. 2 lit c u.p.o.l.

Uznanie węzła ciepłego za inne urządzenie techniczne będące urządzeniem budowlanym, wyklucza możliwość jego zakwalifikowania jako budowli wymienionej w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d) u.p.o.l., gdyż urządzenia techniczne wskazane w tym przepisie, kwalifikowane są jako budowle, pod warunkiem, że nie będzie to obiekty wymienione w lit. a-c.

Ostatnim kryterium, które muszą spełnić obiekty aby je zakwalifikować do budowli jest wymóg wzniesienia ich w wyniku robót budowlanych.

Roboty budowlane zostały zdefiniowane w art. 1a ust. 1 pkt 2b u.p.o.l., jako prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 418, zwana dalej u.p.b.).

Jak wskazuje we wniosku pełnomocnik Spółki, węzły ciepłe są montowane w budynkach w pomieszczeniach węzła przygotowanego przez odbiorcę ciepła. Węzeł ciepły zostaje wmontowany między zawory odcinające instalację budynku i sieci ciepłowniczej.

Jak wynika z definicji robót budowlanych do wskazanych prac muszą mieć zastosowanie przepisy u.p.b.

Węzły ciepłe jako urządzenie techniczne montowane w specjalnie do tego przeznaczonych pomieszczeniach, muszą spełniać warunki i wymagania w obowiązujących przepisach:

- a) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 418),
- b) rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2022 poz. 1225 z późn. zm. zwanym dalej r.w.t.b),

a ponadto muszą spełniać warunki i wymagania zawarte w Polskiej Normie PN-B-02423:1999 + Ap1:2000 „Ciepłownictwo – Węzły ciepłownicze – Wymagania i badania przy odbiorze” oraz innych Polskich Normach wymienionych w załączniku nr 1 do r.w.t.b.

Już na etapie projektowania przedsięwzięcia należy stosować ustawę Prawo budowlane oraz przepisy wykonawcze do niego wydane. Pozwolenie na budowę budynku lub pozwolenie zmianę sposobu użytkowania części budynku, wymaga zgodnie z art. 33 ust. 2 pkt 1 Prawa budowlanego dołączenia projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, z których wynika w jaki sposób będzie ogrzewany

projektowany obiekt (jeśli instalacja grzewcza jest wymagana) wraz ze wskazaniem czy obiekt korzystający z sieci ciepłowniczej będzie wyposażony w węzeł cieplny.

Wskazać należy, że zgodnie z § 44 r.w.t.b. budynek, jego układ funkcjonalny i przestrzenny, ustrój konstrukcyjny oraz rozwiązania techniczne i materiałowe elementów budowlanych powinny być zaprojektowane i wykonane w sposób odpowiadający wymaganiom wynikającym z jego usytuowania i przeznaczenia oraz z odnoszących się do niego przepisów rozporządzenia i przepisów odrębnych.

Wskazać ponadto należy, że zgodnie z § 49 r.w.t.b., budynek i pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi oraz inne budynki, jeżeli wynika to z ich przeznaczenia, powinny być wyposażone w instalacje (urządzenia) do ogrzewania pomieszczeń w okresie obniżonych temperatur, umożliwiające utrzymanie temperatury powietrza wewnętrznego odpowiedniej do ich przeznaczenia. Wymaganie to nie dotyczy budynków rekreacyjnych, użytkowanych wyłącznie w sezonie letnim.

Dodatkowo wskazać należy, że węzły ciepłownicze ze względu na wymagania dotyczące bezpieczeństwa pożarowego, są odrębnymi strefami pożarowymi określanymi jako PM - § 209 ust. 3 r.w.t.b. Powyższe oznacza, że dla węzłów cieplnych mieszczących się w budynkach wskazane przepisy wymagają odrębnych wymagań i warunków.

Poza wymienionymi przepisami prawa należy dodać, że wszystkie prace związane z zaprojektowaniem, budowaniem i montażem węzłów cieplnych należy dokonać z uwzględnieniem norm do których odsyłają przepisy prawa budowlanego a w szczególności:

- PN-B-02414:1999 Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego z naczyniami wzbiorczymi przeponowymi – Wymagania;
- PN-B-02416:1991 Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego przyłączonych do sieci cieplnych – Wymagania;
- PN-B-02421:2000 Ogrzewnictwo i ciepłownictwo - Izolacja cieplna przewodów, armatury i urządzeń - Wymagania i badania odbiorcze.

Reasumując, z przeprowadzonej analizy przepisów zmienionej od 1 stycznia 2025 r. u.p.o.l. wynika, że węzły ciepłownicze montowane w budynkach spełniają warunki uznania ich za urządzenia budowlane o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy o podatkach

i opłatach lokalnych.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia wskazanego we wniosku. Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywać się będzie ze stanem faktycznym podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona interpretacja traci swoją aktualność.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, ul. Emilii Plater 1, 10-562 Olsztyn, za pośrednictwem organu którego działalność, bezczynność lub przewlekłe postępowanie jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm.) na adres: Prezydent Olsztyna, Plac Jana Pawła II 1 10-101 Olsztyn lub drogą elektroniczną na adres do e-doręczeń:

AE:PL-17230-81823-GHBTS-37 bądź adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej tutejszego Organu na platformie ePUAP: /urzadmiastaolsztyn/SkrytkaESP (art. 54 § 1a ww. ustawy), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Termin, o którym mowa wyżej, uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła skargę wprost do sądu administracyjnego. W takim przypadku sąd ten niezwłocznie przesyła skargę odpowiednio do organu, który wydał zaskarżone rozstrzygnięcie, wydał akt lub podjął inną czynność, będącą przedmiotem skargi (art. 53 § 4 ww. ustawy).

W przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się (art. 47 § 3 ww. ustawy).

Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a w/w ustawy).

Zgodnie z art. 14na § 1. Ordynacji podatkowej, przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1) z zastosowaniem art. 119a;

2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;

3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

§ 2. Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

z up. PREZYDENTA OLSZTYNA

Kamil Marian Balewski
KIEROWNIK REFERATU
w Wydziale Podatków i Opłat

Signed by /
Podpisano przez:

Kamil Marian
Balewski

Date / Data:
2025-08-27 13:07